

ข่าวประชาสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๔-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

จากหนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์ ฉบับประจำวันที ๑๒ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ หน้า ๑ - ๓ มูลค่าข่าว ๑,๔๕๙,๖๒๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

MAGZ

ผู้หญิงมีกลิ่น
ความเชื้ที่มั่นคง

M8

กนกฉัตร
มรรยาทอ่อน

กับทุกๆ โอกาสที่เขได้รับ

M2

○ ตูย์ จตุรภัทร-เตย เป็ญศรี

กนกฉัตร มรรยาทอ่อน

กับทุกๆ โอกาส
ที่เขาได้รับ

โอกาสที่ลอยล่องอยู่รอบตัวเรามากมาย เหมือนอากาศที่เพียงเรากลัลงไขว่คว้า ลักวันมันอาจกลายเป็นสิ่งที่เรา “มี” และ เรา “เป็น”

คุณเชื่อในเรื่องของโอกาสบ้างไหม? ผมถามคำถามนี้กับชายหนุ่มคนหนึ่งซึ่งค้นพบว่าตัวเองรักการเดินลีลาสดมาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รัก ฟิกฟน และลงสนามแข่งไล่เรื่อยมา จนสามารถสอบติดคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอก นาฏศิลป์สากล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และไขว่คว้าหาโอกาสที่ล่องลอยอยู่รอบตัวเหมือนอากาศจนกระทั่งได้รับคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในผู้เข้าแข่งขันรายการเคพีเอ็น อวอร์ด ครั้งที่ 21 ในปี พ.ศ. 2554 จนได้รับรางวัลรองนักร้องยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย อันดับ 1 ในที่สุด

ใช่แล้วครับ ผมกำลังพูดถึง “ได้ผู้-กนกฉัตร มรรยาทอ่อน” ผู้ซึ่งปัจจุบันได้เดินทางก้าวมาไกลจากจุดเริ่มต้น โดยเขาเอาดีทางด้านแสดงละครเวที ที่ทั้งได้ร้อง เล่น และเต้นอย่างเต็มตัว กับผลงานล่าสุด ในบทบาทพระเอก ละครเวทีเรื่อง เพลงรักของเธอ สุนทรภรณ์ เดอะมิวสิคัล ที่กำลังเปิดทำการแสดงอยู่ในขณะนี้ ณ โรงละครเอ็มเจียเตอร์ เพชรบุรี รวม

ภาพ : ชัยวัฒน์ เสงี่ยม

ทั้งได้รับโอกาสจาก “หนอง-อรุโณชา ภาณุพันธุ์” แห่งค่ายบรอดคาซท์ ไทย เทเลวิชั่น โดยได้เซ็นสัญญากับทางค่ายเป็นเวลา 5 ปี มีผลงานละครกับทางค่ายคือ เรื่องมาตามดั้น และที่กำลังถ่ายทำอยู่ก็มี ดาวเคียงเดือน และรักรักพยัคฆ์งูฟู รวมทั้งละครชุดเรื่องแรกของเขานั่นคือเรื่อง รักจัดเต็ม ออกอากาศทุกวันอาทิตย์ ทางช่อง 3

“ผมเป็นแค่เด็กธรรมดาคนหนึ่งที่ชอบทำงานด้านนี้ เมื่อได้รับโอกาสมาผมก็พยายามทำทุกอย่างให้ออกมาดีที่สุด ผมไม่คิดว่าตัวเองเป็นนักแสดงที่แสดงดีหรือเหนือกว่าคนอื่น มีคนอื่นอีกมากมายที่เก่งกว่าผม ผมขอเป็นนักแสดงคนหนึ่งที่ตั้งใจทำงานทุกอย่างอย่างสุดความสามารถครับ”

นี่อาจเป็นคำบอกเล่าที่ออกมาจากความคิดในใจ ซึ่งเขาเผยว่ามันเป็นความคิดที่ทำให้เขามีความกระตือรือร้นที่จะทำงานให้สุดกำลังความสามารถ รวมทั้งทำให้เขาถ่อมตนอยู่ตลอดเวลา โดยไม่ได้รู้สึกว่าเขาตัวเองดังแล้ว หรือเป็นผู้ยิ่งใหญ่เหนือกว่าใครแล้ว

“คนที่ผิดหวังมากกับการประกวดต่างๆ ก่อนช่วงเยอะ สิ่งที่ผมใช้สอนตัวเองเสมอ ซึ่งผมจำมาจากคำพูดของแม่ของผม นั่นคือ ถ้าเรามีโอกาสถึง 100 ครั้ง ก็ให้ลองไปเลย 100 ครั้ง แม่เชื่อว่าต้องมีอย่างน้อย 1 ครั้ง ที่เป็นของเรา

ผมเป็นแค่เด็กธรรมดาคนหนึ่ง
ที่ชอบทำงานด้านนี้ เมื่อได้รับ
โอกาสมาผมก็พยายาม
ทำทุกอย่างให้ออกมาดีที่สุด
ผมไม่คิดว่าตัวเองเป็นนักแสดง
ที่แสดงดีหรือเหนือกว่าคนอื่น
มีคนอื่นอีกมากมายที่เก่งกว่าผม
ผมขอเป็นนักแสดงคนหนึ่ง
ที่ตั้งใจทำงานทุกอย่าง
อย่างสุดความสามารถครับ

ซึ่งพอถึงวันหนึ่ง ผมได้รับโอกาสนั้นมาจริงๆ ทำให้ผมได้คิดว่า ถ้าเกิดเราท้อ เราหยุดเดินต่อไปเสียก่อน สิ่งเดียวที่เราจะได้รับ คือเราจะไม่ได้

อะไรเลย แต่ถ้าเรารู้ต่อไป เรายังมีโอกาสข้างหน้ารอเราอยู่เสมอ”

กับเส้นทางการทำงานในวงการบันเทิง ชายหนุ่มคนนี้ได้รับโอกาสที่ดีให้เข้ามาเป็นนักแสดงละครเวทีแนวมิวสิคัล ที่ถือว่าเป็นศาสตร์ที่ยากที่สุด เพราะทั้งร้อง เล่น และเต้น เขาเผยว่าการเล่นละครเวทีให้ประโยชน์กับเขามาก ทั้งเรื่องบุคลิกภาพ เรื่องการแสดง เรื่องการร้องเพลง รวมทั้งหมดทุกอย่าง

“ทำให้ผมเป็นคนมีสติมากขึ้นด้วยครับ รู้จักแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้า เพราะเรื่องไม่คาดคิดสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา และมันก็เกิดขึ้นทุกรอบการแสดง คนนั้นผิดบ้าง คนนั้นผิดบ้าง เป็นธรรมดา แต่ถ้าเราทำให้ผ่านไปด้วยดีได้ เราก็จะเก่งมากขึ้นเรื่อยๆ”

กนกฉัตร เผยว่า กับละครเวทีเรื่อง เพลงรักของเธอ สุนทรภรณ์ เดอะมิวสิคัล เขาได้ใช้ความรู้ความสามารถด้านการเต้นอย่างเต็มที่ ทำให้เขานำทักษะเหล่านั้นมาใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ

“เรื่องเต้น ผมเลยไม่ค่อยกังวลเท่าไร นั่นเป็นข้อดีที่ทำให้ผมสามารถเอาเวลาไปทุ่มเทให้กับการฝึกร้องเพลง และฝึกเรื่องของการแสดงได้มากกว่า”

กนกฉัตร ได้เล่าย้อนไปว่า เขาเรียนและฝึกฝนการเต้นลีลาศมาตั้งแต่ชั้น ป.5 และก็ได้เข้าแข่งขันมาตลอด ซึ่งในตอนแรกเขารู้สึกไม่ชอบและไม่ได้อยากจะเต้นลีลาศเลย

“ผมก็เป็นเด็กผู้ชายธรรมดาๆ คนหนึ่งที่ติดเพื่อน ติดเล่น ติดเกม แล้วยังเป็นผู้ชายมาเต้นลีลาศก็ยิ่งถูกล้อ หลายคนจะมองว่าผู้ชายที่เต้นลีลาศส่วนใหญ่มักจะเป็นชายที่กึ่งสาวนิดๆ ผมจำได้ว่า ตอนเรียนวิชาลีลาศ ผมแอบลากคู่ของผมไปเต้นไกลๆ จากครู ไปหลบอยู่หลังมุมห้องครูสั่งให้เต้นโดยห้ามนับจังหวะ แต่ที่นี้คู่ของผมอยู่ไกล ก็เลยแอบนับจังหวะกันได้แบบเบาๆ ก็เลยกลายเป็นว่าคู่ของผมเต้นดีที่สุด หลังจากนั้นเป็นเรื่องเลย (หัวเราะ) ผมถูกสั่งให้ไปช่วยงานประจำปีของโรงเรียน ผมก็เลยได้เต้นลีลาศมากขึ้น เต้นไปเต้นมาเลยกลายเป็นหลงเสน่ห์ของมันเลยครับ”

การหลงเสน่ห์ของการเต้นลีลาศในครั้งนั้น ทำให้ได้เรียนรู้ว่า การเต้นลีลาศลึกซึ้งกว่าการเต้นทุกอย่าง เนื่องจากต้องใช้แรงดันคู่กันระหว่างคนสองคน

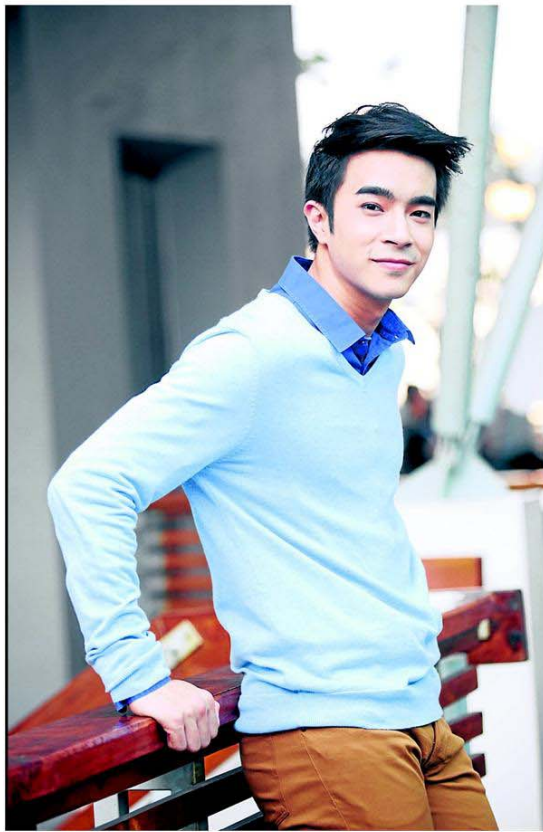
“หลายคนอาจมองว่าเป็นการเต้นอันอ่อนแอ แต่ในความคิดของผม การเต้นลีลาศเป็นกีฬา

ชนิดหนึ่ง ซึ่งได้ทั้งการออกกำลังกายและได้ทั้งท่วงท่าลีลา เพราะความยากของมันคือการเดินให้สวย เวลาฝึกซ้อมก็ต้องใช้ทั้งแรงและใช้ทั้งเวลามากถึงมากที่สุด เวลาแข่ง เราก็ต้องทุ่มเทไม่ต่างจากนักกีฬาประเภทอื่นๆ มีตารางการซ้อม มีการเข้าเก็บตัวก่อนลงแข่งจริง พอถึงเวลาแข่งเราจะมองเห็นเลยว่าทำไมคนนั้นชนะ คนนั้นเต้นดี เพราะพวกเขาได้ใช้เวลาฝึกซ้อมมากกว่านั่นเอง”

หลังจากเต้นลีลาศตั้งแต่ตอน ป.5 จนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษา เขาก็ไม่เคยห่างหายจากการเต้นเลย จนกระทั่งมาถึงช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อที่จะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัย กนกฉัตร เผยว่า ตอนนั้นเขาคิดไว้สองอย่างซึ่งแตกต่างกันมาก นั่นคือ การเรียนด้านเภสัชกรกับการเต้นลีลาศ

“สุดท้าย ผมก็เลือกเรียนในสิ่งที่ชอบมากกว่า นั่นคือ การเต้นลีลาศ ผมเลยมาสอบตรงเข้าที่ มศว เผอิญว่าที่นี่มีรุ่นพี่ที่ผมชอบคุยเรื่องงานด้วย เขาก็เรียนที่นี่ พอสอบเข้าได้ ผมก็ได้เรียนเต้นในอีกหลายๆ แบบที่ไม่ใช่แค่ลีลาศเพียงอย่างเดียว บัลเลต์ก็มี แจ๊ซก็มี และอีกอื่นๆ อีกมากมาย ผมรู้สึกว่าการมาเรียนที่ มศว ผมได้อะไรมากกว่าการเต้น ที่นี้เขาสอนว่า More Than Dancing To Be Dancer มีเรื่องของวินัย เรื่องที่เป็นความรู้อื่นๆ ให้ได้เรียนรู้อีกเยอะสอนให้เราคิดงาน จากเมื่อก่อนที่เคยเต้นอย่างเดียว ได้รับทำแบบไหนมาก็เต้นแบบนั้น แต่เมื่อเราได้เรียนรู้จากที่นี่ ทำให้ผมได้คิดในเรื่องของการเต้นที่เราทำไป คนจะได้รับประโยชน์อะไรจากการเต้นของเรา ให้คิดถึงว่าเราเต้นที่เราเต้นออกไปมันจะสื่อสารอะไรออกไปถึงคนดู เราจะไม่สามารถเป็นศิลปินที่เอาแต่ใจตัวเองได้เมื่อเราได้คิด”

กนกฉัตร เผยถึงความคิดของตัวเองว่า อีกสักปีสองปี เขาอาจจะกลับไปเต้นลีลาศอย่างจริงจัง “หลังจากเรียนจบ มันจะมีเวลาว่าง ซึ่งผมคิดว่าอาจจะไปลองคัดตัวเป็นนักกีฬาทีมชาติดู อีกอย่างตอนนี้ผมได้คู่เต้นคนใหม่พอดี ก็ตั้งใจจะพากันไปฝึกซ้อมให้กับสมาคมกีฬาลีลาศแห่งประเทศไทยอย่างจริงจัง จังๆ ครับ” M

เล็กๆ น้อยๆ ของพี่ชายชื่อ ไต้ฝุ่น

ก่อนเข้าวงการ : ผมมีความคิดอยากเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งมาก ผมอยากเป็นนักร้อง ผมเคยประกวดร้องเพลงมากเยอะมาก แต่ตกรอบมาตลอด จนเริ่มชิน เริ่มรู้สึกเฉยๆ กับการตกรอบ คิดแค่ว่า ตกรอบคราวนี้ คราวหน้าก็มาลองใหม่

กับการเป็นนักแสดง : ผมอยากเป็นนักแสดงที่ใครให้ผมทำอะไร ผมสามารถทำได้หมด เพราะผมคิดว่า ถ้าผมสามารถทำได้หลายอย่าง มันจะต้องดีกว่าแน่นอน ผมอยากอยู่ในวงการนี้นานๆ อยู่ไปได้เรื่อยๆ ไม่จำเป็นต้องดังมากหรือมีชื่อเสียงมาก แค่ออให้ได้อยู่ในวงการนี้ไปนานๆ เพื่อได้ทำในสิ่งที่ชอบไปนานๆ ก็พอ

เกี่ยวกับชีวิตปัจจุบัน : ผมใช้ชีวิตปกติธรรมดาเหมือนเด็กมหาวิทยาลัยคนหนึ่ง อยู่หอ อยู่กับเพื่อนๆ เพราะครอบครัวอยู่ที่เชียงใหม่หมด ผมมาอยู่กรุงเทพฯ ได้ 4 ปีแล้ว แรกๆ ที่มาก็ยังมีพุดติดสำเนียงทางเหนืออยู่บ้าง แต่ตอนนี้เริ่มดีขึ้นแล้ว ส่วนหนึ่งเป็นเพราะการทำงาน เวลาว่างก็มีไปออกกำลังกายบ้าง แต่ตอนนี้ต้องแสดงละครเวที ซึ่งไม่ต่างจากการออกกำลังกายเท่าไร เพราะมันเหนื่อยมาก ต้องใช้แรงร้อง ใช้แรงแสดง

กับละครเวทีเรื่อง เพลงรักของเธอ สุนทราภรณ์ เดอะมิวสิคัล : ผมอยากให้ทุกคนมาดูกันมากๆ ครับ ถึงผมจะเป็นนักแสดงรุ่นใหม่ แล้วละครเวทีเรื่องนี้จะออกไปทางแนวเพลงสุนทราภรณ์ที่เป็นเพลงรุ่นเก่า แต่ทีมงานที่ทำละครเรื่องนี้ก็ได้ปรับเปลี่ยนให้เนื้อหามันมีความเป็นสมัยใหม่มากขึ้น อย่าไปยึดติดว่าเพลงยุคนั้นจะต้องเป็นแบบนั้นของเก่าจะมากู้กับคนแก่ มันไม่ใช่ครับ